

Een stoffelijk antwoord

De werkwijze van Barbara Polderman

De beelden van Barbara Polderman zijn een kennismaking met de innerlijke wereld van de kunstenaar. Een tactiel universum waarin mens- en dierfiguren de zoektocht naar de aard van het wezen uitdrukken.

'Een mens lees je in een fractie van een seconde. Daarmee vorm je een beeld over die persoon, maar klopt dat beeld wel?' vraagt Barbara Polderman zich af. 'Dieren doorgrond je minder snel, omdat het gedrag van dieren zich minder snel laat verklaren dan dat van mensen.'

De beelden van Barbara zijn een stoffelijk antwoord op deze vraagstelling. In haar materiaalgebruik sluit de kunstenaar aan bij de essentie van het betreffende beeld. De figuren hebben de juiste anatomische verhoudingen en karakteriseren kernachtig de persoonlijkheid van mens en dier. Het basisframe tot en met de afwerking zijn in overeenstemming met de inhoudelijke context.

Liefdeskoppel

'Neem bijvoorbeeld *Paar 3*', vertelt Barbara. 'Het is een liefdeskoppel dat zijdelings naar elkaar toegeschoven staat. Het duo bestaat uit twee individuen die nauw met elkaar verbonden zijn, maar ook van elkaar afgewend in een eigen wereld leven.'

Het binnenwerk heb ik opgebouwd uit een bolvormig frame van kippengaas gevuld met purschuim. Dit voorkomt dat het geraamte kan indeuken. Daaroverheen komt papiermaché en epoxyhars. Zo heb ik een stevige, maar toch lichte constructie. Voor de afwerking heb ik voor een zwart-witbloemenpatroon gekozen. De egale huid die dit opleverde, was niet in overeenstemming met wat ik wilde uitdrukken. Daarom heb ik over dit gladde oppervlak streken horizontale en verticale strepen gezet om de gelaagdheid in de verhouding van het stel aan te geven. Gebruikte materialen kies ik uit op de emotie die ik het beeld wil meegeven. Bijvoorbeeld zachtheid en transparantie en in dit geval de

ambivalentie van liefdespartners ten opzichte van elkaar. Want hoe goed ken je een geliefde eigenlijk? Wat is het contact? Wat is de verbondenheid? Als alle vragen op zijn, is het beeld voor mij af.'

Verleden en heden

Voor de bovenste laag van de beelden put Polderman uit een onuitputtelijke hoeveelheid stoffen. In het atelier liggen stapels lapjes, bont, vloerkleed, linten en touw klaar voor verwerking. 'Ik gebruik graag vintage stoffen. Het idee dat ze een plek hebben gehad in iemands leven spreekt me aan. Ik ben geen kunstenaar die met voorbedachten rade op zoek gaat naar materialen voor een beeld. Zo vind ik in tweedehands winkels van alles wat ik toevoeg aan mijn verzameling.'

Barbara Polderman, *Paar 3*, 2012-2013, mixed media, 60 x 40 x 30 cm.

‘Materialen kies ik uit op emotie die ik het beeld wil meegeven’

Barbara's voorkeur voor textiele materialen komt niet uit de lucht vallen en vindt een plek in haar werk na de opleiding tekenen en schilderen aan de kunstacademie. 'We hadden vroeger thuis een verzameling van dingen die je bewaarde, maar eigenlijk niks mee deed. Daar zaten veel zakken met lapjes bij. Die stonden bij elkaar "achter het gordijn". Ik ben opgegroeid met deze collectie en speelde ermee. Na mijn afstuderen aan de academie ben ik vervolgens driedimensionaal gaan werken met textiele materialen tot ik afgelo-

pen jaar het tekenen herontdekte. Inmiddels was er een flinke periode verstreken na mijn afstuderen en daardoor kon ik op een onbevengende manier tegen het tekenen aankijken. Je laat bij wijze van spreken los wat je hebt geleerd en vindt je eigen manier van werken.' De route van haar vroege jeugd 'achter het gordijn' naar het huidige tweedimensionale werk geven een helder inzicht in de belevingswereld en de ontwikkeling van Barbara. Achtergrond en ervaringen komen samen in de levensgrote portretten. De zorgvuldig opgebouwde compositie en het feilloze gevoel voor lichte en donkere partijen wijzen op een gedegen inzicht van de schilderkunst. Stukken stof fungeren als verf op het doek. Patronen en prints vormen door hun repeterende werking een egaal vlak. Door het gebruik van passementen en linten krijgt het werk een extra sculpturale dimensie. Van dichtbij is de geraffineerde detaillering van de lagen zichtbaar.

Het wezen van kunst

'Zoektocht' is een woord dat telkens opduikt in de kennismaking met het werk en de ideeën van Barbara Polderman. Dé waarheid bestaat niet en ieder antwoord roept vele vragen op. Dit uit zich in een gelaagdheid van de fabelachtige mens- en dierfiguren, waardoor de toeschouwer ruimte krijgt voor een eigen interpretatie van het werk en nieuwe ontdekkingen. Het is deze zoekende houding die je nieuwsgierig maakt naar meer: Want is het niet aan kunst om vragen op te roepen en je een andere blik op de wereld te tonen? Polderman slaagt hierin als geen ander.

Voor meer informatie:
www.barbarapolderman.nl

*Tekst: Marjolein Starreveld
Beeld: Barbara Polderman*

Barbara Polderman, *Paar 3* (detail).

